

Úryvky

Historie mateřské školy v Olbramicích se datuje od roku 1928, kdy byla v obci zřízena německá mateřská škola.

Teprve po válce, v listopadu 1945, bylo ministerstvem školství a osvěty v Praze povoleno zřízení a otevření veřejné mateřské školy.

Dne 24. dubna 1946 bylo tedy zahájeno vyučování. Vyučovalo se celodenně, zapsáno bylo 32 dětí. Na MŠ působila Drahomíra Blahetová (později provdána Rozsypalová), pedagogickým správcem jmenován řídící učitel Alois Tyleček a opatrovníci ustanovena Anna Bestová (provdána Chytráčková). Vybavení MŠ bylo mizivé, chyběly výchovné pomůcky a hračky, které si děti přinášely z domova. Na MŠ dále působili:

1947 - 1950 - Světlá Tvarůžková

1950 - 1951 - Ludmila Bajgarová

1951 - 1953 - Věra Homolová (provdána Dostalíková)

1953 - 1956 - Drahomíra Rozsypalová

1956 - 1957 - Věra Dostalíková

1957 - 1960 - Marta Havránková (provdána Kovaříková).

K 1. říjnu 1960 se pro nedostatek dětí stává z MŠ zemědělský útulek, jehož vedoucí byla jmenována Vítězslava Čečetková, manželka ředitele zdejší národní školy. Vyučování v útulku bylo sezónní (od jara do podzimu), přes zimu byl útulek uzavřen.

Po delším jednání místního národního výboru s ONV byl s účinností od 1. ledna 1967 útulek opět změněn na mateřskou školu. Její ředitelkou byla jmenována Jarmila Sluková. S ní přichází do MŠ od února 1968 školnice paní Zdeňka Krupová, která tu pracovala celých 28 let.

Nastávají podstatné změny ve vybavení školy - nový nábytek, množství hraček a pomůcek pro děti. V roce 1973 bylo započato s generální opravou školy, v roce 1975 je modernizována školní zahrada (zahradní altánek, koloběžková dráha, pískoviště, průlezky).

V roce 1976 odchází Jarmila Sluková na mateřskou dovolenou a na její místo je jmenována absolventka SPgŠ Zlatuše Rozsypalová, provdaná Peterková. MŠ je v roce 1976 stále polodenní, ale obývá již celé přízemí budovy školy. Na základě dlouhodobého přání a žádosti rodičů je k 1. lednu 1981 rozšířen provoz MŠ na celodenní, což si vyžádalo další adaptaci provozu - byla vybavena stálá lehárna, kuchyň, sklady potravin a zeleniny, a byla zadaptována dětská umývárna. Celodenní provoz si vyžádal druhou učitelku, v lednu 1981 proto do MŠ přichází Květoslava Koutňáková.

Do dnešní doby prodělala MŠ mnoho změn hlavně v úpravě a estetizaci prostředí k vytvoření podmínek moderní předškolní pedagogiky.

VZPOMÍNÁ PaeDr. JARMILA SLUKOVÁ (70 let MŠ)

Vážený a milí, oslavy sta let jsou vždy důvodem k zamyšlení a ke vzpomínkám. Oslavuje-li toto výročí škola, musí se zastavit lidé - žáci i učitelé, kteří byli v daném období její součástí, byla jejich školou a přirostla jim k srdci. Mě patřila olbramická škola - vlastně školička, v období 1966 - 1976.

Již několik večerů si pohrávám se vzpomínkami na dobu strávenou v jedné malé vesničce nedaleko Ostravy. Věřte, jsou to vzpomínky vzácné, milé.

Na konci zimy 1966 mě bylo nabídnuto místo ředitelky mateřské školy v Olbramicích s tím, že vybudují ze "žňového útulku", který byl v provozu vždy pouze v létě, plnohodnotnou

mateřskou školu s celoročním provozem. Kde se obec nachází jsem nevěděla, jak se tam dostanu, také ne. Měla jsem týden na rozmyšlenou, a proto bylo nutné nabídnuté zařízení navštívit.

Byl krásný, slunečný den, mrzlo až praštělo, nikde ani živáčka a já kráčím po silnici mezi Klimkovicemi a Olbramicemi, plna očekávání, jak asi bude moje nová školička vypadat. Přijali mne Čečtkovi, kteří mne zavedli do velké, studené místnosti, plné prachu, špíny a harampádí. Na zemi ležely hromady cihel, rozbitého nábytku, papírů a hader. Překvapení to bylo obrovské, tak jsem si nové působiště určitě nepředstavovala. Nevím proč, ale vůbec mne nenapadlo svoji novou "štaci" odmítnout. Byla jsem rozhodnuta, že s té hrůzy vytvořím kvalitní předškolní zařízení, ve kterém se děti budou cítit dobře, které bude schopno plnit i náročnější výchovně-vzdělávací úkoly kladené na moderní mateřskou školu a kvalitně připravovat děti na základní školu, na život. Během čtrnácti dnů měla nová mateřská škola zahájit provoz a přivítat první děti. Dosud si pamatuji, kolik mimořádně obětavých lidí mi pomáhalo a fandilo. Velkou podporu měla mateřská škola i u představitelů obce a zemědělského družstva. Po skrovných začátcích se postupně budovalo a vylepšovalo. Poměrně brzy se mateřská škola dostala na velmi slušnou úroveň. Nejkrásnější však byla práce s dětmi. Ve školce se hrálo, zpívalo, tančilo, cvičilo a nevím co ještě. Děti bylo hodné, vstřícné a vděčné za každou pochvalu, pohlazení, pohádku. Ráda vzpomínám na krásné vycházky do lesa a okolí obce. Tam jsme společně s dětmi prožívali mnoho a mnoho radostných chvil. Postupně se kolem mateřské školy vytvořila báječná parta rodičů, hlavně maminek, které byly ochotny pomáhat všude, kde bylo zapotřebí a tím přispívat k obohacení kulturního a společenského života obce. Společně jsme pořádali besídky, kulturní vystoupení, módní přehlídky dětí, ale i maminek, s vlastnoručně ušitými modely, společenská odpoledne pro starší občany, plesy s předtančením "České besedy", kterou nacvičili a zatančili rodiče. Dnes již málo lidí pamatuje, jak úspěšný byl hudebně taneční kroužek olbramických žen, který veřejně vystupoval na všech slavnostech v obci, ale i ve vesnicích v širokém okolí. Jeho začátek se taktéž zrodil v mateřské škole. Nelze vzpomenout ještě na jednu důležitou funkci mateřské školy. Děti chodily vítat všechny nově narozené občánky Olbramic. Byl to pro ně vždy svátek i krásný zážitek.

Cílem mého vzpomínání nebylo postihnout všechny události obce, ale hlavně život a práci lidí - dětí i rodičů. Měla jsem mimořádné štěstí na spolupracovníky, se kterých se postupem času stali moji přátelé. Bez nich by se určitě nedokázaly vytvořit podmínky pro kvalitní práci mateřské školy.

Jsem ráda, že mateřská škola má v Olbramicích své pevné místo a že jsem k jejím základům mohla přispět.

Děkuji všem, kteří tyto základy pomáhali budovat a přeji Olbramicím i její škole další desítky úspěšných let.